

Høring om krav til elektronisk rapportering om personer om bord i fiskefartøy

Fiskeridirektoratet sender med dette på høring forslag til krav om å rapportere personer om bord ved bruk av elektronisk rapporteringssystem (ERS).

Forslaget bygger på NOU 2019: 21 (Framtidens fiskerikontroll), som viste til at informasjon om hvem som befinner seg om bord på norske fiskefartøy i liten grad er tilgjengelig for kontrollmyndighetene. En rekke krav i fiskerilovgivningen er knyttet til hvem som faktisk deltar i fisket, blant annet kravene til aktivitet, bosted og nasjonalitet. Uten opplysninger om hvem som er om bord er det vanskelig å føre systematisk kontroll med at disse kravene etterleves. Forslaget skal gi kontrollmyndighetene et bedre grunnlag for slik kontroll, samtidig som det styrker sikkerheten til havs og innsatsen mot arbeidslivskriminalitet i fiskerinæringen.

Høringsfristen er **1. november 2026**. Eventuelle innspill må merkes med Fiskeridirektoratets referanse **26/21407** og sendes til postmottak@fiskeridir.no

Innhold

1	Bakgrunn.....	5
1.1	Innledning	5
1.2	Dagens situasjon	5
1.3	Kort om Fiskeridirektoratets forslag	5
2	Behov for opplysninger om personer om bord.....	5
2.1	Innledning	5
2.2	Grunnlag for kontroll med fiskerilovgivningen.....	5
2.3	Sikkerhet til havs.....	6
2.4	Arbeidslivskriminalitet	6
2.5	Dokumentasjon overfor marked og allmennhet.....	6
3	Eksisterende regelverk om personer om bord	7
3.1	Deltakerloven	7
3.1.1	Innledning.....	7
3.1.2	§ 6 Aktivitetskrav	7
3.1.3	§ 5 a Bostedskrav	7
3.1.4	§ 5 Nasjonalitetskrav	8
3.1.5	Deltakerforskriften	8
3.2	Samfiske og kvotesamarbeid.....	8
3.3	Leiefartøyordningen	9
3.4	Kongekrabbe	9
3.5	Landingsforskriften	9
3.6	Bemanningsforskriften.....	10
3.7	SafeSeaNet Norway	10
3.8	Øvrig regelverk	11
3.8.1	Folkeregisterloven	11
3.8.2	Toll og frihandelsavtaler.....	11
3.8.3	Andre myndigheters regelverk	11
4	Hjemmelsgrunnlag og kontrollutøvelse.....	12
4.1	Innledning	12
4.2	Hjemmel for forskriftsendringen.....	12



4.3	Fiskeridirektoratets kontrollansvar	12
4.4	Kystvakten	12
4.5	Fiskesalgslagenes kontrolloppgaver	13
4.6	Utveksling av opplysninger mellom kontrollmyndigheter	13
5	Krav om identifisering	13
5.1	Innledning	13
5.2	Krav om legitimasjon i samfunnet	14
5.3	Andre bransjers krav om legitimasjon	14
5.4	Råd fra Politihøgskolen og Politiet	14
5.5	Førerkort og digitalt førerkort	15
5.6	Opplæring av Fiskeridirektoratets inspektører	15
6	Teknisk beskrivelse av forslaget	15
6.1	Innledning	15
6.2	Kostnadseffektivt forslag	16
6.3	Forhåndsvalidering av personer	16
6.4	Innsending av melding om personer om bord	17
6.5	Ansvarshavende om bord med dispensasjon fra ERS	17
6.6	Fartøy uten ERS	17
6.7	Begrensninger	18
6.8	Personopplysninger	18
6.9	Integrasjon mot BarentsWatch	18
6.10	API-tilgang til andre myndigheter	19
7	Personopplysninger	19
7.1	Innledning	19
7.2	Behandlingsgrunnlag	19
7.3	Bruk av fødselsnummer og d-nummer	20
7.4	Prinsipper for behandlingen	20
7.5	Den registrertes rettigheter	21
7.6	Oppbevaring og sletting	21
7.7	Konsekvenser for personvernet	21
8	Fiskeridirektoratets vurdering og forslag	22



8.1	Innledning	22
8.2	Hjemmelsgrunnlag.....	22
8.3	Omfang.....	22
8.4	Kategorisering av personer om bord.....	23
8.5	Validering.....	23
8.6	Krav til legitimasjon.....	24
8.7	Forholdet til bemanningsforskriften.....	24
8.8	Salgslagenes tilgang til opplysningene.....	25
8.9	Gjennomførbarhet	25
8.10	Ikrafttredelse og høringsfrist	25
9	Administrative og økonomiske konsekvenser	25
Vedlegg 1		27
Skisse til forskriftsendring i ERS-forskriften		27



1 Bakgrunn

1.1 Innledning

Forslaget følger opp NOU 2019: 21 Framtidens fiskerikontroll, der fiskerikontrollutvalget tilrådte å innføre krav om rapportering og sikker identifisering av personer om bord. Utvalget viste til at informasjon om hvem som befinner seg om bord på norske fiskefartøy i liten grad er tilgjengelig for kontrollmyndighetene, og at et slikt krav vil kunne effektivisere fiskerikontrollen og bidra til å forebygge og avdekke arbeidslivskriminalitet.¹

1.2 Dagens situasjon

Fiskefartøy utarbeider allerede i dag en oversikt over hvem som er om bord før fartøyet går fra havn. En slik liste over personer om bord er noe fartøyene lager som en del av den ordinære driften, jf. nærmere omtale i punkt 3.6. Listen skal finnes om bord, og rederiet skal oppbevare en kopi på land. Den kan på forespørsel gjøres tilgjengelig for myndighetene, men det er ikke stilt krav til hvilken form listen skal ha. Den kan føres elektronisk, men det finnes ikke noe krav om et bestemt format eller en standardisert løsning, og listen sendes ikke inn. Opplysningene om hvem som er om bord blir dermed liggende hos fartøyet og rederiet, og er ikke systematisk tilgjengelige for kontroll- og beredskapsmyndighetene i sanntid.

1.3 Kort om Fiskeridirektoratets forslag

Fiskeridirektoratets forslag bygger på at fartøyene skal sende inn en oversikt over alle som er om bord, gjennom det rapporteringssystemet de allerede bruker (ERS). Hver person meldes inn med navn og fødselsnummer eller d-nummer, som valideres mot Folkeregisteret. For ansvarshavende om bord vil arbeidet med at det skal foreligge en oversikt over hvem som er om bord, i hovedsak være det samme som i dag. Det forslaget legger opp til, er hvordan oversikten utarbeides, ved at den registreres i ERS og valideres, og at den skal sendes inn før avgang fra havn. En nærmere teknisk beskrivelse følger av kapittel 6.

2 Behov for opplysninger om personer om bord

2.1 Innledning

Behovet for opplysninger om hvem som er om bord henger sammen med måten fiskerilovgivningen er bygget opp på. En rekke krav i regelverket er knyttet til personer, og forutsetter at myndighetene kan vite hvem som deltar i fisket. Uten opplysninger om hvem som faktisk er om bord, er det vanskelig å kontrollere at kravene er oppfylt.

Behovet for opplysninger om personer om bord begrunnes i flere hensyn. De sentrale er kontroll med at fiskerilovgivningens krav etterleves, sikkerheten til havs, arbeidet mot arbeidslivskriminalitet og behovet for å kunne dokumentere lovlig og bærekraftig høsting.

2.2 Grunnlag for kontroll med fiskerilovgivningen

Deltakerloven regulerer adgangen til å drive ervervsmessig fiske og fangst med norsk fartøy. Et bærende hensyn bak loven er at fiskeflåten i hovedsak skal være eid av aktive fiskere, slik

¹ [NOU 2019: 21](#) kapittel 14



at de som høster av ressursene også deltar i fisket. Dette er ett av flere hensyn loven skal ivareta, ved siden av blant annet hensynet til bosetting og arbeidsplasser i kystdistriktene og til en bærekraftig forvaltning av ressursene. For å ivareta hensynene stiller loven krav knyttet til aktivitet, bosted og nasjonalitet, og flere av kravene er knyttet til hvem som eier fartøyet, hvem som er ansvarshavende om bord og hvem som utgjør besetningen.²

Et krav om at eieren selv deltar i fisket, eller at en viss andel av besetningen er bosatt i en kystkommune, forutsetter at det lar seg gjøre å vite hvem som faktisk er om bord. En effektiv kontroll med slike krav er derfor avhengig av et systematisk grunnlag av opplysninger om hvem som deltar i fisket. Når opplysningene er tilgjengelige, kan de ses i sammenheng med opplysninger forvaltningen allerede har, og gi et bedre grunnlag for å vurdere om kravene til for eksempel aktivitet og bosted er oppfylt. Rapporteringen gir på denne måten forvaltningen et nødvendig verktøy for å føre kontroll med at fiskerilovgivningen etterleves.

Selve regelverket gjennomgås nærmere i kapittel 3.

2.3 Sikkerhet til havs

Fiske og fangst er blant de mest risikoutsatte yrkene i Norge. Ved hendelser som forlis, situasjon med person over bord eller personskade er det viktig at rednings- og beredskapsmyndigheter raskt kan få oversikt over hvem som er om bord. Når opplysningene sendes inn elektronisk, vil de kunne være tilgjengelige i sanntid, slik at Hovedredningssentralen og øvrige beredskapsmyndigheter raskt kan få oversikt over antall personer om bord og deres identitet. For at opplysningene skal ha verdi i en beredskapssituasjon, bør oversikten være mest mulig fullstendig.

2.4 Arbeidslivskriminalitet

Arbeidslivskriminalitet er en alvorlig og voksende utfordring i norsk arbeidsliv.³ Fiskerinæringen kan være utsatt, blant annet fordi arbeidsplassene ligger langt unna kontrollmyndighetene, og fordi næringen har innslag av utenlandsk arbeidskraft og bruk av bemanningsforetak. Nasjonalt tverretattlig analyse- og etterretningssenter (NTAES) har pekt på at kriminelle blant annet misbruker identiteter, og at kriminalitet kan være krevende å avdekke når arbeidstakerne er utenlandske.⁴ Når personer om bord identifiseres og valideres mot Folkeregisteret, blir det vanskeligere å skjule hvem som faktisk arbeider om bord. Opplysningene vil også kunne deles med de øvrige etatene i det tverretattlige a-krimsamarbeidet, innenfor rammene av gjeldende regelverk.

2.5 Dokumentasjon overfor marked og allmennhet

Norsk sjømat omsettes på internasjonale markeder som stiller stadig strengere krav til dokumentasjon av produktenes lovlighet, sporbarhet og etiske standarder.⁵ Krav om anstendige arbeidsforhold er i økende grad en forutsetning for markedsadgang, særlig i EU,

² [NOU 2016: 26](#) kapittel 3

³ [Politiets trusselvurdering - Politiet.no](#)

⁴ [Ny rapport fra NTAES: Arbeidslivskriminaliteten endrer seg - Skatteetaten](#)

⁵ [NOU 2019: 21](#) kapittel 1, 5 og 10



og norske myndigheter forventes i en del tilfeller å kunne bekrefte at slike krav er oppfylt. Tilsvarende forventninger følger av åpenhetsloven og av internasjonale forpliktelser, herunder FNs bærekraftsmål om anstendig arbeid. At myndighetene har opplysninger om hvem som deltar i fisket, vil styrke grunnlaget for å dokumentere at høstingen skjer under lovlige og anstendige arbeidsforhold.

De marine ressursene tilhører fellesskapet, jf. havressursloven § 2, og forvaltningen skjer på vegne av allmennheten. Forslaget vil styrke myndighetenes tilgang til opplysningene for kontroll- og dokumentasjonsformål. Hvem som skal ha tilgang til disse opplysningene, og hvordan dette skal gjennomføres, omtales nærmere i kapittel 6 og 7.

3 Eksisterende regelverk om personer om bord

3.1 Deltakerloven

3.1.1 Innledning

Lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) regulerer adgangen til å drive ervervsmessig fiske og fangst med norsk fartøy. Loven oppstiller en rekke krav knyttet til hvem som kan eie fiskefartøy og delta i fisket, og flere av disse kravene er knyttet til hvem som faktisk befinner seg om bord under utøvelsen av fisket. Kontroll med etterlevelsen forutsetter at myndighetene har tilgang til opplysninger om personene om bord. Selv om deltakerloven ikke inneholder et eksplisitt krav om å rapportere slike opplysninger, danner lovens vilkår om aktivitet, bosted og nasjonalitet et klart behov for dette. I det følgende gjennomgås de sentrale bestemmelsene.

3.1.2 § 6 Aktivitetskrav

Etter deltakerloven § 6 første ledd kan ervervstillatelse bare gis til den som har drevet ervervsmessig fiske eller fangst på eller med norsk fartøy i minst tre av de siste fem årene og fortsatt er knyttet til fiske- og fangststyrket. For selskaper og sammenslutninger krever § 6 annet ledd at personer som oppfyller kravet i første ledd innehar mer enn 50 prosent av eierinteressene og faktisk har tilsvarende kontroll over virksomheten. Det forutsettes at aktivitetskravet skal være oppfylt til enhver tid. Dersom kravet ikke lenger er oppfylt, vil ervervstillatelsen kunne tilbakekalles etter § 11 første ledd bokstav b.

Aktivitetskravet er en av de mest sentrale kravene i forbindelse med forslaget i denne høringen. For de fiskeriene der det stilles krav om at eier selv er ansvarshavende om bord, jf. punkt 3.1.5, forutsetter kontrollen at myndighetene vet hvem som faktisk befinner seg om bord på den enkelte tur.

3.1.3 § 5 a Bostedskrav

Deltakerloven § 5 a første ledd fastsetter at det er forbudt å nytte fartøy til ervervsmessig fiske eller fangst dersom ikke minst halvparten av mannskapet og lottfiskerne samt fartøyføreren er bosatt i en kystkommune eller i en nabokommune til en kystkommune. Kravet til fartøyførers bosted gjelder ikke dersom fartøyfører også er fartøyeier.

Bostedskravet retter seg direkte mot personene som er om bord under utøvelsen av fisket. Kontrollen forutsetter at myndighetene kan vurdere om halvparten av mannskapet og fartøyføreren på den enkelte tur oppfyller vilkåret.



3.1.4 § 5 Nasjonalitetskrav

Deltakerloven § 5 første ledd fastsetter at ervervstillatelse bare kan gis til den som er norsk statsborger eller likestilt med norsk statsborger. Nasjonalitetskravet retter seg mot innehaveren av ervervstillatelsen, ikke mot besetningen som sådan. Sammenhengen med rapportering om personer om bord oppstår der lovgivningen stiller krav om at den som oppfyller nasjonalitets- og aktivitetskravet selv må være om bord. Etter deltakerforskriften kreves det for en rekke fiskerier at eier er ansvarshavende om bord under utøvelse av fangst, jf. punkt 3.1.5. I slike tilfeller vil opplysninger om hvem som er om bord gjøre det mulig å kontrollere at den som er oppført som ansvarshavende faktisk er den personen som oppfyller vilkårene for ervervstillatelsen.

3.1.5 Deltakerforskriften

Forskrift 19. desember 2025 nr. 2811 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske og enkelte andre fiskerier i 2026 (deltakerforskriften) gir nærmere bestemmelser om vilkårene for deltakelse i de ulike fiskeriene. Forskriften konkretiserer deltakerlovens krav og oppstiller ytterligere vilkår knyttet til hvem som må være om bord.

For flere av de lukkede fiskeriene stiller forskriften krav om at eier av fartøyet og ansvarshavende om bord må være ført på blad B i fiskermanntallet, jf. eksempelvis § 12 bokstav b. For åpen gruppe i flere fiskerier stilles det krav om at eier selv må være ansvarshavende om bord under utøvelse av fangst, jf. eksempelvis § 13 bokstav e.

Deltakerforskriftens krav illustrerer at lovgivningen allerede forutsetter at det er mulig å kontrollere hvem som faktisk befinner seg om bord. Rapportering om personer om bord som registreres i ERS vil gi myndighetene et verktøy for å gjennomføre slik kontroll på en effektiv og systematisk måte.

3.2 Samfiske og kvotesamarbeid

Fiskerireguleringen inneholder flere ordninger der flere fartøy kan samarbeide om kvoteutnyttelsen. Ordningene stiller krav til at bestemte personer er om bord under fisket, og kontrollen med etterlevelsen forutsetter at myndighetene har opplysninger om hvem som faktisk befinner seg om bord.

Høstingsforskriften kapittel VII (forskrift 23. desember 2021 nr. 3910 om gjennomføring av fiske, fangst og høsting av viltlevende marine ressurser) regulerer samfiske og samføring av pelagiske fangster. Etter § 34 kan to notfartøy under 15 meter største lengde samarbeide om gjennomføringen av notkast og eventuell låssetting av fangst av norsk vårgytende sild, makrell, sild i Nordsjøen og Skagerrak og brisling. Begge fartøyene i samfiskelaget må være til stede under hele samfisket, og begge må delta aktivt under selve fangstoperasjonen. Etter § 36 må fartøy som skal drive samfiske være skriftlig påmeldt som samfiskelag til aktuelle salgslag.

I fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62°N kan to fartøy i lukket gruppe med hjemmelslengde under 11 meter inngå kvotesamarbeid, jf. forskrift 20. desember 2024 nr. 3491 § 31. Et sentralt vilkår for kvotesamarbeidet er at fartøyeier må stå om bord under fisket og underskrive landings- eller sluttseddel. Dersom fartøyene har ulike eiere, må begge fartøyeierne stå om bord under fisket og begge må underskrive seddelen. Det skal fylles ut en seddel som angir hvilket fartøy som har utøvd fisket og hvilket fartøy i kvotesamarbeidet som skal kvotebelastes.



Kravene i begge ordningene om at bestemte personer er til stede og deltar aktivt forutsetter at myndighetene kan verifisere hvem som er om bord på de deltakende fartøyene.

3.3 Leiefartøyordningen

Leiefartøyordningen er en midlertidig unntaksordning fra hovedregelen om at fiskeritillatelser er knyttet til ett bestemt fartøy og dets eier. Ordningen gir mulighet for å benytte et annet fartøy til å fiske på egne tillatelser i situasjoner som havari, forlis eller kontrahering av nybygg.

Et sentralt vilkår for ordningen er at mannskapet fra det opprinnelige fartøyet som hovedregel skal følge med over til leiefartøyet. For fartøy som fisker i åpen gruppe stilles det i tillegg krav om at eier av det havarerte eller forliste fartøyet skal være ansvarshavende om bord i leiefartøyet. Leieforholdet skal være reelt, og leietaker skal stå for kostnader og risiko knyttet til driften. Etter avsluttet leieperiode skal det sendes inn mannskapsliste og attest fra revisor som bekrefter at leieforholdet har vært for leietakers regning og risiko.

Mannskapskravene skal sikre at ordningen ikke benyttes til å omgå deltakerlovens krav. Kontroll med at vilkårene etterleves forutsetter at myndighetene kan verifisere hvem som faktisk befinner seg om bord på leiefartøyet.

3.4 Kongekrabbe

Fangst av kongekrabbe i kvoteregulert område er regulert i forskrift 19. desember 2025 nr. 2809, og utenfor kvoteregulert område i forskrift 6. august 2004 nr. 1147.

I kvoteregulert område er deltakelsen knyttet til eier som person. Fartøykvoten tildeles på grunnlag av eiers sluttseddelførte omsetning av andre arter enn kongekrabbe med fartøyet, jf. § 4 i forskriften for 2026. Det kan ikke legges til grunn omsetning fra tidspunktet før eier flyttet til en kommune i Finnmark, jf. § 4 sjette ledd. For åpen gruppe stiller deltakerforskriften krav om at eier av fartøyet må være bosatt i Finnmark og ha vært bosatt der de siste 24 månedene, og være ført i fiskermanntallet i Finnmark de siste 12 månedene. Deltakerforskriftens krav om at eier selv skal være ansvarshavende om bord gjelder også her, jf. punkt 3.1.5. I tillegg gjelder deltakerlovens generelle krav om at minst halvparten av mannskapet og fartøyføreren skal være bosatt i en kystkommune, jf. punkt 3.1.3.

Utenfor kvoteregulert område er deltakelsen i utgangspunktet åpen, men fartøy med adgang til å delta i kvoteregulert område kan først fange utenfor etter å ha avsluttet og landet fangsten i kvoteregulert område, jf. § 3 i forskriften for uregulert område.

Kongekrabbefisket illustrerer hvordan reguleringen knytter rettigheter til bestemte personers bosted og tilknytning. Kontroll med at vilkårene etterleves forutsetter at myndighetene kan verifisere hvem som befinner seg om bord.

3.5 Landingsforskriften

Forskrift 6. mai 2014 nr. 607 om landings- og sluttseddel ([landingsforskriften](#)) stiller krav til dokumentasjon ved landing av fangst. Ved landing skal det på landings-/sluttseddel blant annet oppgis opplysninger om den som lander, jf. § 9.

Den som lander skal oppgi foretakets navn, organisasjonsnummer, flaggstat og navnet på den ansvarshavende om bord. Fartøynavn, fiskerimerke eller annen nasjonal registrering av fartøyet, samt kjenningssignal og IMO-nummer, skal oppgis dersom fartøyet har dette.



Utenlandske aktører oppgir i stedet for organisasjonsnummer et ID-nummer per aktør som er tildelt dem av salgslaget. Fødselsnummer skal oppgis dersom den som lander ikke kan identifiseres med et organisasjonsnummer. Det skal videre oppgis om fartøyet er det som fisken er høstet med eller om det er et transport-, kjøpe-, produksjonsfartøy eller annet fartøy. Ved høsting med annet fartøy enn det som er tildelt kvoten, skal begge fartøyenes fiskerimerker oppgis.

Landingsforskriften stiller imidlertid ikke krav om å oppgi på seddel hvem som befant seg om bord under selve fisket. Krav om å rapportere personer om bord som registreres i ERS vil dermed utfylle landingsforskriftens krav ved å sikre at det også foreligger opplysninger om besetningen under utøvelsen av fisket.

3.6 Bemanningsforskriften

Forskrift 18. juni 2009 nr. 666 om bemanning av norske skip (bemanningsforskriften) er hjemlet i skipssikkerhetsloven og forvaltes av Sjøfartsdirektoratet. Formålet med loven og tilhørende forskrifter er å sørge for at norske skip er tilstrekkelig og forsvarlig bemannet for å ivareta de ombordværendes sikkerhet og hindre forurensning.

Etter § 14 skal hvert enkelt skip, uansett størrelse, ha en mannskapsliste som viser hvem som til enhver tid har sitt arbeid om bord. Mannskapslisten skal oppdateres senest i forbindelse med at skipet går fra havn, og rederiet skal ha en kopi av mannskapslisten på land. Sjøfartsdirektoratet eller andre som direktoratet har bemyndiget kan kreve å få utlevert kopi av mannskapslisten, jf. § 14 fjerde ledd.

Bemanningsforskriftens krav om mannskapsliste gjelder alle fiskefartøy, men det stilles ikke krav om elektronisk innsending eller standardisert format. Rapportering om personer om bord som registreres i ERS vil kunne ivareta Sjøfartsdirektoratets eksisterende krav til mannskapsliste i et digitalt og standardisert format, i tråd med «once only»-prinsippet.

3.7 SafeSeaNet Norway

SafeSeaNet Norway er Kystverkets nasjonale meldings- og informasjonssystem for sjøtransport, og fungerer som nasjonal meldingsportal for sjøfartøy. Informasjon som rapporteres gjennom SafeSeaNet videresendes automatisk til nasjonale myndigheter som Kystverket, Sjøfartsdirektoratet, politiet, Tolletaten, Forsvaret, Miljødirektoratet og havner.

Etter grenseloven § 16 skal fører av sjøfartøy på vei til eller fra indre farvann eller norsk havn oversende opplysninger om reisende og mannskap til politiet, og melde planlagt tid og sted for ankomst eller anløp og avreise. Den nærmere gjennomføringen følger av grenseforskriften § 4-10, som fastsetter at forhåndsmeldingen skal gis gjennom den nasjonale meldingsportalen for sjøfartøy, med de opplysninger som følger av grenseforordningen vedlegg VI punkt 3. Politidirektoratet gir nærmere retningslinjer for gjennomføring av plikten.

Fiskeridirektoratet har vurdert hvorvidt rapportering om personer om bord i stedet kunne bygge på SafeSeaNet. Direktoratet har likevel kommet til at rapporteringen bør skje gjennom ERS. Kravet om melding til SafeSeaNet gjelder i praksis en mindre andel av den totale fiskeflåten, i hovedsak i forbindelse med grensekryssende seilas, mens ERS favner langt bredere. Fiskefartøy som har plikt til å melde til SafeSeaNet, har som regel også ERS, mens en stor del av fiskeflåten har ERS uten å være omfattet av SafeSeaNet-rapporteringen. Å



legge rapporteringen til SafeSeaNet ville dermed innebære at en betydelig del av fiskeflåten måtte forholde seg til et system de ellers ikke benytter, mens en løsning bygget på ERS treffer fartøyene der de allerede rapporterer.

SafeSeaNet-rapporteringen er utformet med tanke på grensekontroll og er mer omfattende enn det som er nødvendig for Fiskeridirektoratets formål. Rapportering om personer om bord som registreres i ERS er derfor utformet med et enklere opplysningskrav, begrenset til fullt navn og fødselsnummer eller d-nummer, som valideres mot Folkeregisteret.

Enkelte ERS-leverandører har allerede integrert løsning for rapportering til SafeSeaNet. Fiskeridirektoratet oppfordrer disse til å innrette systemene slik at opplysninger om personer om bord som registreres i ERS kan gjenbrukes der dette er aktuelt. Ansvarshavende om bord slipper da å taste inn de samme opplysningene flere ganger, i tråd med «once only»-prinsippet.

3.8 Øvrig regelverk

3.8.1 Folkeregisterloven

Lov 9. desember 2016 nr. 88 om folkeregistrering (folkeregisterloven) regulerer registrering av personer i Folkeregisteret. Etter § 1-2 er lovens formål å legge til rette for sikker, korrekt og effektiv registrering av grunnleggende personopplysninger om den enkelte, herunder hvilke personer som er bosatt i Norge. Etter § 2-1 skal alle personer som er eller har vært bosatt i Norge, er født i Norge eller har fått tildelt fødselsnummer eller d-nummer, registreres i Folkeregisteret. Fødselsnummer tildeles personer bosatt i Norge, mens d-nummer kan tildeles andre personer, jf. § 2-2.

Forslaget om rapportering om personer om bord bygger på validering av opplysninger mot Folkeregisteret, jf. nærmere beskrivelse i kapittel 6. Fiskeridirektoratets tilgang til opplysninger i Folkeregisteret følger av folkeregisterloven og avtale med Skatteetaten, og understøttes av havressursloven § 49 tredje ledd.

3.8.2 Toll og frihandelsavtaler

Norsk sjømat eksporteres til en rekke land, og eksportørene må oppfylle ulike dokumentasjonskrav fra importmyndighetene i mottakerlandene. Flere frihandelsavtaler og importregimer stiller krav til dokumentasjon av produktenes opprinnelse, lovlighet og sporbarhet. At myndighetene har tilgang til opplysninger om hvem som har deltatt i fisket kan bidra til å styrke norske myndigheters legitimitet i forbindelse med sertifikater og attester som kreves ved eksport.

3.8.3 Andre myndigheters regelverk

ILO-konvensjon nr. 188 om arbeidsvilkår i fiskerisektoren, som trådte i kraft for Norge 16. november 2017, oppstiller krav til arbeidsvilkår for fiskere. Kravet om besetningsliste om bord er for norske fiskefartøy gjennomført gjennom bemanningsforskriften § 14, jf. punkt 3.6. Etter konvensjonens artikkel 16 og 17 skal fiskere som arbeider om bord dessuten beskyttes av en arbeidsavtale. Rapportering om personer om bord som registreres i ERS vil bidra til å dokumentere etterlevelsen av disse forpliktelsene.

Også Arbeidstilsynet, Skatteetaten og politiet har behov for opplysninger om hvem som arbeider på fiskefartøy, blant annet i forbindelse med kontroll av arbeidsforhold, skatteplikt og



bekjempelse av arbeidslivskriminalitet. Et system for rapportering om personer om bord vil kunne deles med disse myndighetene innenfor rammene av gjeldende regelverk om informasjonsdeling, og dermed styrke det tverretatlige samarbeidet mot arbeidslivskriminalitet i fiskerinæringen.

4 Hjemmelsgrunnlag og kontrollutøvelse

4.1 Innledning

Forslaget om rapportering om personer om bord som registreres i ERS forutsetter at det foreligger tilstrekkelig hjemmel i lov og forskrift for å pålegge slik rapportering, og at de myndighetene som skal benytte opplysningene har rettslig grunnlag for å utøve kontroll. I dette kapittelet gjennomgås hjemmelsgrunnlaget for forskriftsendringen, Fiskeridirektoratets og øvrige myndigheters kontrollhjemler, samt reglene om utveksling av opplysninger mellom kontrollmyndighetene.

4.2 Hjemmel for forskriftsendringen

ERS-forskriften er fastsatt med hjemmel i havressursloven §§ 16, 34, 35, 36, 37, 39, 43 og 59. Bestemmelsene gir departementet og Fiskeridirektoratet ved myndighet til å fastsette forskrifter om rapportering, opplysningsplikt, bruk av elektronisk utstyr og kontroll med høstingsaktiviteten. Etter havressursloven § 36 kan det fastsettes krav til opplysninger som den som driver høstingsaktiviteter skal gi, herunder krav om fangstdagbok og annen rapportering. Etter havressursloven § 43 kan det fastsettes krav om bruk av elektronisk utstyr og programvare, samt krav til leverandører av slikt utstyr.

ERS-forskriftens formål er å sikre en effektiv regulering av fiskeriene og legge til rette for en effektiv og troverdig kontroll med at de som havressursloven gjelder for etterlever reglene fastsatt i eller i medhold av loven og annen lovgivning om deltakelse, jf. ERS-forskriften § 1. Formålet omfatter uttrykkelig kontroll med etterlevelsen av lovgivningen om deltakelse, som reguleres av deltakerloven. Rapportering om personer om bord er et nødvendig virkemiddel for å ivareta dette formålet, og faller innenfor den kompetansen som er delegert gjennom havressursloven. Fiskeridirektoratet vurderer på denne bakgrunn at det foreligger tilstrekkelig hjemmel for å innføre krav om å rapportere personer om bord som et nytt kapittel i ERS-forskriften.

4.3 Fiskeridirektoratets kontrollansvar

Fiskeridirektoratet er tillagt kontrollansvaret for etterlevelsen av havressursloven og deltakerloven med tilhørende forskrifter, jf. havressursloven § 44. Kontrollansvaret innebærer at direktoratet skal føre kontroll med at bestemmelsene i og i medhold av loven blir overholdt. Etter § 46 kan Fiskeridirektoratet ved gjennomføring av kontroll blant annet kreve uhindret tilgang til fartøy, og den som blir kontrollert har plikt til å samarbeide og gi nødvendige opplysninger. Fiskeridirektoratets inspektører utøver denne kontrollen i praksis, herunder ved kontroll av personer om bord og deres identitet opp mot det som er rapportert.

4.4 Kystvakten

Etter havressursloven § 45 skal Fiskeridirektoratet samarbeide med andre myndigheter ved kontroll. Kystvakten har en sentral rolle i kontrollen med fiskerilovgivningen til havs, og utfører kontroller i medhold av lov 13. juni 1997 nr. 42 om Kystvakten (kystvaktloven).



Kystvaktens inspektører kontrollerer blant annet at fartøy og mannskap har de nødvendige tillatelsene for det aktuelle fiskeriet. Opplysninger om personer om bord registrert i ERS vil gi Kystvakten et bedre grunnlag for å forberede og gjennomføre kontroller til havs, ved at det allerede før kontroll foreligger opplysninger om hvem som er rapportert å være om bord, samt krav om legitimasjon.

4.5 Fiskesalgslagenes kontrolloppgaver

Fiskesalgslagene har etter havressursloven § 48 en selvstendig plikt til å kontrollere at bestemmelser fastsatt i eller i medhold av loven blir fulgt. Kontrollen skal særlig rettes mot at fangstuttak og landet fangst er i samsvar med regelverket. Ved gjennomføring av kontrollen kan salgslagene kreve uhindret tilgang til blant annet høstingsfartøy, fangstdagbok, landingsjournal og sedler. Nærings- og fiskeridepartementet kan i forskrift stille krav til hvordan salgslagene organiserer kontrollvirksomheten, og kan pålegge salgslagene å kontrollere opplysninger som ikke faller inn under førstehåndsomsetningen. Opplysninger om personer om bord vil være relevante for salgslagenes kontrollarbeid.

4.6 Utveksling av opplysninger mellom kontrollmyndigheter

Havressursloven § 49 regulerer utveksling av opplysninger mellom kontrollmyndigheter. Etter første ledd kan personell i departementet og Fiskeridirektoratet uten hinder av taushetsplikt gi andre kontrollmyndigheter, politi eller påtalemyndighet opplysninger som har naturlig sammenheng med oppgavene etter loven. Etter annet ledd er taushetsplikt for personell i andre kontrollmyndigheter, politi eller påtalemyndighet ikke til hinder for at de gir departementet eller Fiskeridirektoratet tilsvarende opplysninger. Etter tredje ledd skal Fiskeridirektoratet, uten hinder av taushetsplikt, ha tilgang til opplysninger i Folkeregisteret som er nødvendige for utøvelse av oppgaver etter loven. Bestemmelsen understøtter den valideringen mot Folkeregisteret som Fiskeridirektoratets forslag og denne høringen bygger på. Den nærmere tilgangen til Folkeregisteret reguleres også av folkeregisterloven og av avtale med Skatteetaten, jf. punkt 3.8.1.

Bestemmelsen i havressursloven § 49 danner det rettslige grunnlaget for at opplysninger om personer om bord kan deles med andre myndigheter som har behov for opplysningene i sin virksomhet, herunder Kystvakten, salgslagene, Sjøfartsdirektoratet, Arbeidstilsynet, Skatteetaten, politiet og Hovedredningssentralen m.fl. Fiskeridirektoratet vil legge til rette for slik deling gjennom programmeringsgrensesnitt (API), jf. nærmere omtale i punkt 6.10, innenfor rammene av § 49 og øvrig regelverk om behandling av personopplysninger.

I tillegg åpner personopplysningsloven § 12 a for at offentlige myndigheter kan utlevere personopplysninger til hverandre når det er nødvendig for å forebygge, avdekke, forhindre eller sanksjonere arbeidslivskriminalitet. Denne bestemmelsen gir et supplerende grunnlag for deling av opplysninger om personer om bord i det tverretatlige a-krim samarbeidet.

5 Krav om identifisering

5.1 Innledning

Fiskeridirektoratet har undersøkt hvordan andre myndigheter og områder i samfunnet hvor det er nødvendig å identifisere fysiske personer løser dette. Det finnes ulike krav som avhenger av viktigheten av at den fysiske personen blir korrekt identifisert. For



Fiskeridirektoratet har det vært nødvendig med ekstern rådgivning knyttet til kravspesifikasjonene som bør stilles rundt krav til legitimasjon.

5.2 Krav om legitimasjon i samfunnet

Krav om å legitimere seg er godt innarbeidet i samfunnet, blant annet ved oppmøte hos offentlige myndigheter, ved kjøp av aldersregulerte varer, ved inngåelse av kundeforhold i bank og ved grensepassering. Et krav om legitimasjon om bord på fiskefartøy er derfor ikke fremmed sammenlignet med hva borgerne møter ellers.

Utenlandske statsborgere plikter dessuten å medbringe pass eller nasjonalt ID-kort ved innreise til Norge, og skal kunne vise legitimasjon ved kontroll under oppholdet her.⁶ Et krav om at de kan identifisere seg om bord pålegger dem dermed ikke noe utover det de allerede er forpliktet til.

For Fiskeridirektoratet er det viktig at legitimasjonskravene oppleves som gjenkjennelige og enkle å etterleve, samtidig som de sikrer at den som identifiserer seg faktisk er den vedkommende utgir seg for å være.

5.3 Andre bransjers krav om legitimasjon

Siden januar 2008 har det vært et lovpålagt krav at ansatte i enkelte bransjer skal ha et gyldig HMS-kort for å kunne utføre arbeid på arbeidsplassen. Ordningen er hjemlet i arbeidsmiljøloven og administreres av Arbeidstilsynet.⁷ HMS-kort er påkrevd for arbeidstakere innenfor bygg og anlegg, renhold, manuell bilpleie, hjulskift og hjullagring, samt varetransport med lett kjøretøy, og kravet gjelder både norske og utenlandske arbeidstakere. Kortet er personlig, skal bæres godt synlig under arbeid, og inneholder blant annet kortinnehaverens navn, bilde og fødselsdato, samt arbeidsgiverens navn og organisasjonsnummer. Det er et vilkår for utstedelse at pålagt registreringsplikt til offentlige registre er oppfylt, og arbeidsgiver plikter å sørge for nødvendig identitetskontroll av arbeidstaker før bestilling.

Et sentralt formål med HMS-kortordningen er å motvirke arbeidslivskriminalitet, sosial dumping og ulovlig arbeid. Disse formålene har paralleller til Fiskeridirektoratets behov for å kontrollere hvem som befinner seg om bord på fiskefartøy. HMS-kortordningen viser at det i andre bransjer med tilsvarende utfordringer allerede er innført krav om identifisering av arbeidstakere knyttet opp mot offentlige registre, og at slike ordninger har bred aksept i arbeidslivet.

5.4 Råd fra Politihøgskolen og Politiet

Fiskeridirektoratet har innhentet råd fra Politihøgskolen og Politiet om krav til sikker identifisering av personer om bord.

Det er pekt på at utenlandske statsborgere allerede plikter å medbringe pass eller nasjonalt ID-kort, og at dette derfor også bør kunne kreves ved kontroll av personer om bord. For

⁶ Jf. grenseloven § 15 annet ledd og utlendingsloven § 17, jf. § 8 (tredjelandsborgere) og § 121, jf. § 8 (EØS- og EFTA-borgere).

⁷ [HMS-kort - Arbeidstilsynet](#)



norske statsborgere er det vurdert at førerkort av praktiske grunner kan være tilstrekkelig, og at også digitalt førerkort kan godtas. Det er samtidig vist til at identifisering via løsninger som baserer seg på skanning av pass eller nasjonalt ID-kort gir en høyere grad av sikkerhet.

Når det gjelder førerkort, er rådet at dersom dette tillates som legitimasjon, bør det begrenses til norske statsborgere som innehar norsk førerkort. Utenlandske førerkort bør ikke godtas, da slike dokumenter er vanskelige å verifisere og åpner for identitetsforfalskning som ikke enkelt lar seg oppdage.

5.5 Førerkort og digitalt førerkort

Fiskeridirektoratet har undersøkt hvorvidt førerkort og digitalt førerkort kan tillates som gyldig legitimasjon. I møte med Skatteetaten vises det til at opplysningene som fremkommer på norsk digitalt førerkort er koblet opp mot opplysninger i Folkeregisteret.

På bakgrunn av rådene fra Politihøgskolen og Politiet, jf. punkt 5.4, foreslår Fiskeridirektoratet at norsk førerkort, herunder digitalt førerkort, godtas som legitimasjon for norske statsborgere. Utenlandske førerkort godtas ikke, og førerkort godtas heller ikke som legitimasjon for utenlandske statsborgere.

Pass og nasjonalt ID-kort er gyldig legitimasjon og godtas på vanlig måte. I praksis er det likevel mange som sjelden bærer med seg pass eller nasjonalt ID-kort i hverdagen. Førerkort er det legitimasjonsdokumentet flest har tilgjengelig, enten fysisk eller digitalt på mobilen. Ved også å tillate norsk førerkort for norske statsborgere, blir kravet enklere å etterleve i praksis.

Norsk digitalt førerkort har også en funksjon hvor førerkort-appen kan brukes til verifisering. Denne løsningen er åpent tilgjengelig, og vil kunne brukes av Fiskeridirektoratets inspektører eller andre som skal gjennomføre identifiseringen.⁸

Fiskeridirektoratet legger til grunn at listen over godkjent legitimasjon kan utvides etter hvert som ny teknologi og nye løsninger blir tilgjengelige. Formålet er at identifiseringen skal være enkel å gjennomføre i praksis. Det registreres at det både nasjonalt og internasjonalt arbeides med ulike løsninger for sikker elektronisk identifisering, og det vil være naturlig at slike løsninger også tillates etter hvert som de gjøres allment tilgjengelige i samfunnet.

5.6 Opplæring av Fiskeridirektoratets inspektører

Fiskeridirektoratets inspektører må som en del av ID-sjekken av personene om bord kurses for gjennomføring av dette. I samarbeid med Politihøgskolen og Politiet blir det vist til ulike ressurser som benyttes til opplæring i identitetskontroll. Det vil være naturlig at Fiskeridirektoratet følger eksisterende opplæringsressurser innen identitetskontroll.

6 Teknisk beskrivelse av forslaget

6.1 Innledning

Forslaget innebærer rapportering om personer om bord i eksisterende systemer for elektronisk rapportering (ERS), også kalt elektronisk fangstdagbok. Dette betyr at

⁸ [Digitalt førerkort | Statens vegvesen](#)



ansvarshavende om bord og rederiet ikke skal måtte anskaffe nye systemer som følge av kravene.

ERS-leverandørene vil bli pålagt å gjøre nødvendige endringer og utviklinger i sine systemer slik at ansvarshavende om bord kan innrapportere personer om bord.

6.2 Kostnadseffektivt forslag

Et mål for Fiskeridirektoratet har vært å etablere et system som enkelt kan utvikles og etableres, og da ved å benytte eksisterende løsninger. Flere ERS-leverandører har i dag mannskapsregistrering, uten at dette sendes inn til Fiskeridirektoratet. Noen har også integrert løsning for rapportering om mannskap til SafeSeaNet (som omtalt i punkt 3.7).

ERS-leverandører som Fiskeridirektoratet har vært i kontakt med i forbindelse med test av rapportering om personer om bord, viser til at løsningen bør kunne implementeres i deres systemer uten større kostnader. Fiskeridirektoratet legger derfor til grunn at ERS-leverandørene vil kunne tilby rapportering om personer om bord i god tid før kravene trer i kraft.

6.3 Forhåndsvalidering av personer

For å tilrettelegge for en så enkel som mulig innrapportering om personer om bord, er det laget mulighet for forhåndsvalidering av personer. Dette betyr at ansvarshavende om bord kan forberede listen over personer om bord i god tid før avgang uten å sende den inn. Ved at personer er validert på forhånd, kan ERS-leverandørene gjøre det mulig at ansvarshavende om bord bare huker av de personene som skal være med på den aktuelle turen.

Ansvarshavende om bord slipper da å gjentatte ganger måtte fylle ut navn og fødselsnummer, og måtte forholde seg til eventuelle feil tilhørende dette, i forbindelse med havneavgang.

Valideringen fungerer på den måten at ansvarshavende om bord oppgir fullt navn og fødselsnummer/d-nummer tilknyttet personen om bord. Opplysningene som ansvarshavende om bord oppgir valideres i Fiskeridirektoratets systemer som igjen er koblet opp mot Folkeregisteret. Valideringen skjer i sanntid, og ansvarshavende om bord får umiddelbart tilbakemelding på om fullt navn og fødselsnummer/d-nummer samsvarer.

For at personer som legges til skal bli validert, kreves det at fullt navn og eventuelle tegnsettinger er identiske med det fødselsnummeret/d-nummeret som oppgis. Samsvarer ikke opplysningene, vil systemet gi feilmelding om at kombinasjonen navn og fødselsnummer/d-nummer ikke samsvarer med Folkeregisteret. Det vil ikke være mulig for ERS-leverandører eller ansvarshavende om bord å gjøre søk i Folkeregisteret ved bruk av dette systemet. Fiskeridirektoratet kan ikke utlevere opplysninger fra Folkeregisteret, herunder hvordan navn og eventuell tegnsetting er registrert på et fødselsnummer og motsatt. Dette betyr at eventuelle spørsmål om opplysninger eller feil må rettes til Skatteetaten som eier Folkeregisteret.

Personer som skal oppgis i meldingen kan selv undersøke sine opplysninger på Skatteetatens hjemmesider under [Mine opplysninger i Folkeregisteret](#). Dette er opplysninger som ansvarshavende om bord eller rederiet allerede er kjent med som arbeidsgiver, og som det derfor ikke skal være vanskelig å fremskaffe.



Gjester som ikke innehar fødselsnummer eller d-nummer vil ikke kunne valideres med denne løsningen. Gjester uten fødselsnummer eller d-nummer vil derfor være fritekst som innrapporteres med fullt navn, fødselsdato og nasjonalitet, som da skal samsvare med legitimasjonen.

6.4 Innsending av melding om personer om bord

Bare personer som er validert kan innrapporteres, bortsett fra gjester uten fødselsnummer eller d-nummer. Dette betyr at opplysningene om personer om bord kan gjenfinnes i Folkeregisteret. Ved at personer kan forhåndsvalideres og lagres i ERS-systemet, vil innsendingen bestå av å huke av de personene som skal være med på den aktuelle turen for så å trykke «send».

Etter at listen er sendt inn, vil det bli gitt returmelding «OK» dersom opplysningene om personene om bord samsvarer med Folkeregisteret. Dette vil være samme returmelding som ved validering. Forutsatt at det ikke er gjort endringer i Folkeregisteret fra validering til innsending, vil en slik innsending og validering gå igjennom uten problemer.

Fiskeridirektoratet legger til grunn at innsending av melding om personer om bord, forutsatt at personene er validert på forhånd, derfor kan gjennomføres på alt fra få sekunder til noen minutter.

6.5 Ansvarshavende om bord med dispensasjon fra ERS

Noen ansvarshavende om bord på fartøy under 15 meter har fått innvilget dispensasjon fra ERS på grunn av høy alder eller personlige forhold. Dette er i hovedsak personer som i liten eller ingen grad er i stand til å benytte elektroniske rapporteringssystemer.

Det vil være nødvendig å finne løsninger for å sikre at også personer om bord på fartøy hvor ansvarshavende om bord er innvilget dispensasjon blir innrapportert. Siden ansvarshavende om bord allerede utarbeider en liste over mannskapet før hver avgang i tråd med bemanningsforskriften, må det legges til grunn at listen foreligger og dermed kan innrapporteres ved forenklet tilrettelegging.

Fiskeridirektoratet vil se på muligheten for å etablere en innrapporteringsløsning, for eksempel i form av innringing av personer om bord til FMC, for de ansvarshavende om bord som er ute av stand til å benytte ERS. Siden ansvarshavende om bord allerede utarbeider en liste over mannskapet før hver avgang i tråd med bemanningsforskriften, vil dette bestå av å for eksempel lese opp det som allerede er utferdiget. Dette vil sikre at alle personer om bord på alle fiskefartøy innrapporteres, uavhengig av dispensasjon fra ERS, og ses på som avgjørende for å kunne benytte opplysningene til å sikre dokumentasjon på etterlevelse av blant annet deltakerloven.

6.6 Fartøy uten ERS

Forslaget vil også omfatte fartøy under 8 meter som i dag verken har krav om ERS eller er innvilget dispensasjon fra dette. Per i dag er det rundt 800 merkeregistrerte fartøy i denne gruppen som har registrert seddel de siste 365 dagene. I tillegg finnes det merkeregistrerte fartøy som ikke har registrert seddel det siste året. Disse vil også bli omfattet av rapporteringskravet, men det er usikkert hvor mange av dem som faktisk er i bruk. For fartøy som ikke er i bruk vil forslaget ikke innebære noe rapporteringskrav.



For fartøy i bruk som ikke allerede har ERS, vil forslaget innebære at det må anskaffes et ERS-system, slik at melding om personer om bord kan sendes. Forslaget innebærer ikke krav om å rapportere høstingsaktivitet for fartøy som i dag ikke har et slikt krav. Installasjonskostnadene for ERS er i de fleste tilfeller ubetydelige, ettersom mange allerede har tilgang til mobil, nettbrett eller annet utstyr om bord som kan benyttes. Abonnementskostnadene varierer, men koster fra 150 kroner per måned og oppover.

6.7 Begrensninger

Forslaget gjelder rapportering om personer om bord, og innebærer at systemet kontrollerer at de oppgitte opplysningene samsvarer med Folkeregisteret. Systemet gjør ingen øvrige valideringer mot andre registre. Det betyr at ansvarshavende om bord ikke gjennom ombordapplikasjonen får noen automatisk bekreftelse eller varslings om hvorvidt personene om bord oppfyller kravene til for eksempel tillatelser eller bosted for den aktuelle turen. Ansvar for å påse at slike krav er oppfylt, ligger fortsatt hos ansvarshavende om bord og rederiet, på samme måte som i dag. At applikasjonen om bord ikke gir slike bekreftelser, er ikke til hinder for at Fiskeridirektoratet og andre kontrollmyndigheter sammenstiller de innrapporterte opplysningene med øvrige registre og fører kontroll med at kravene faktisk er oppfylt.

6.8 Personopplysninger

Krav om å rapportere personer om bord til Fiskeridirektoratet berører virkeområdet til lov 15. juni 2018 nr. 38 om behandling av personopplysninger (personopplysningsloven). Se kapittel 7 for nærmere gjennomgang av forslagets forhold til behandling av personopplysninger.

All kommunikasjon mellom Fiskeridirektoratet og ERS-leverandørene følger Digitaliseringsdirektoratet sine anbefalinger med tanke på sikkerhet og autentisering. Kommunikasjonen er kryptert og skal ha et minimumskrav til TLS-1.2, med anbefaling om bruk av TLS-1.3 der dette er mulig. API-klientene autentiserer seg ved bruk av Maskinporten. Maskinporten er en løsning for tilgangsstyring for virksomheter som utveksler data. Løsningen sørger for sikker autentisering og tilgangskontroll for datautveksling mellom virksomheter (maskin-til-maskin).

All bruk av API logges for revisjon og sikkerhetsovervåking, samt behovsstyrt tilgangsstyring og begrensninger for å beskytte systemet mot misbruk og overbelastning. Utveksling, oppbevaring og visning av navn og fødselsnummer/d-nummer skal følge de til enhver tid gjeldende føringene fra Datatilsynet.

Behandlingen av personopplysninger mellom det enkelte rederi og ERS-leverandøren reguleres av det alminnelige personvernregelverket. Det forutsettes at det foreligger nødvendige avtaler mellom rederiet og leverandøren. Dette er ikke et forhold Fiskeridirektoratet pålegger gjennom forslaget, men følger av personvernregelverket.

Fiskeridirektoratet vil sikre at tilgangen til opplysninger om personer om bord internt i direktoratet er begrenset til de delene av organisasjonen som har tjenstlig behov for opplysningene i sitt arbeid.

6.9 Integrasjon mot BarentsWatch

BarentsWatch er en norsk tverrsektoriell informasjonsportal for kyst- og havområdene, og tilbyr blant annet tjenesten Fiskinfo som benyttes av både næringen og myndighetene.



BarentsWatch har en åpen del som er tilgjengelig for allmennheten, og en lukket del som er forbeholdt myndigheter med behov for tilgang til mer detaljerte opplysninger om fiskeriaktivitet.

Opplysninger om personer om bord vil bli gjort tilgjengelige i den lukkede delen av BarentsWatch. Relevante myndigheter vil dermed kunne se hvem som er rapportert om bord på det enkelte fartøy, i sammenheng med øvrige data om fartøyets posisjon, fangst og aktivitet. For kontrollmyndighetene vil dette gi et samlet og oppdatert bilde som kan benyttes til å planlegge og gjennomføre mer målrettede kontroller. For beredskapsmyndighetene vil opplysningene være tilgjengelige i en allerede etablert plattform. Integrasjonen bygger på eksisterende teknisk infrastruktur og krever ikke at det utvikles nye systemer.

6.10 API-tilgang til andre myndigheter

Fiskeridirektoratet vil legge til rette for at opplysninger om personer om bord kan deles med andre relevante myndigheter gjennom programmeringsgrensesnitt (API). Aktuelle mottakere vil blant annet være Kystvakten, salgslagene, Sjøfartsdirektoratet, Arbeidstilsynet, Skatteetaten, politiet og Hovedredningssentralen m.fl. Det rettslige grunnlaget for slik deling følger av havressursloven § 49, som åpner for utveksling av opplysninger mellom Fiskeridirektoratet og andre kontrollmyndigheter, politi og påtalemyndighet uten hinder av taushetsplikt. Deling av opplysninger vil skje innenfor rammene av denne bestemmelsen og øvrig regelverk om behandling av personopplysninger.

Tilgangen vil være behovsstyrt, slik at den enkelte myndighet kun får tilgang til de opplysningene som er nødvendige for utførelsen av deres oppgaver. Formålet med slik tilgang er at de aktuelle myndighetene kan sammenstille opplysningene om personer om bord med opplysninger i egne registre, og dermed føre en mer målrettet og effektiv kontroll innenfor sine respektive ansvarsområder.

7 Personopplysninger

7.1 Innledning

Forslaget om rapportering om personer om bord innebærer behandling av personopplysninger og berører virkeområdet til lov 15. juni 2018 nr. 38 om behandling av personopplysninger (personopplysningsloven) og EUs personvernforordning (GDPR), som er innlemmet i norsk rett gjennom personopplysningsloven § 1. I dette kapittelet gjennomgås de sentrale personvernrettslige vurderingene knyttet til forslaget.

7.2 Behandlingsgrunnlag

Enhver behandling av personopplysninger krever et rettslig grunnlag etter personvernforordningen artikkel 6 nr. 1. Fiskeridirektoratet vurderer at behandlingen av opplysninger om personer om bord har grunnlag i artikkel 6 nr. 1 bokstav e, som åpner for behandling som er nødvendig for å utføre en oppgave i allmennhetens interesse eller utøve offentlig myndighet som den behandlingsansvarlige er pålagt.

Fiskeridirektoratet er tillagt kontrollansvaret for etterlevelsen av havressursloven og deltakerloven med tilhørende forskrifter, jf. havressursloven § 44. Kontrollansvaret omfatter blant annet kontroll med at vilkårene for ervervstillatelse etter deltakerloven er oppfylt, herunder kravene til aktivitet, nasjonalitet og bosted etter §§ 5, 5 a og 6. Disse kravene er i



stor utstrekning knyttet til hvem som faktisk befinner seg om bord under utøvelsen av fisket. For at Fiskeridirektoratet skal kunne ivareta dette kontrollansvaret på en effektiv måte, er det nødvendig at direktoratet har tilgang til opplysninger om hvem som til enhver tid er om bord på fiskefartøylene. Innrapportering av opplysninger om personer om bord er dermed en forutsetning for at Fiskeridirektoratet kan utføre de kontrolloppgavene som er pålagt etter havressursloven og deltakerloven. Det nærmere rettslige grunnlaget for innsamlingen vil følge av ERS-forskriften, som foreslås endret for å hjemle krav om å rapportere personer om bord.

Formålet med behandlingen er å sikre at Fiskeridirektoratet kan kontrollere at de som befinner seg om bord på fiskefartøy oppfyller de kravene som følger av fiskerilovgivningen, å ivareta sikkerheten til havs, og å forebygge og avdekke arbeidslivskriminalitet. Opplysningene vil også kunne deles med andre myndigheter som har behov for dem i sin virksomhet, med grunnlag i havressursloven § 49 og personopplysningsloven § 12 a.

7.3 Bruk av fødselsnummer og d-nummer

Forslaget innebærer at det skal rapporteres fullt navn og fødselsnummer eller d-nummer for personer om bord. Etter personopplysningsloven § 12 kan fødselsnummer og andre entydige identifikasjonsmidler bare behandles når det er saklig behov for sikker identifisering og metoden er nødvendig for å oppnå slik identifisering.

Fiskeridirektoratet vurderer at begge vilkårene er oppfylt. Behovet for sikker identifisering er saklig begrunnet i at en rekke krav i fiskerilovgivningen er knyttet til hvem som er om bord under utøvelsen av fisket. Deltakerlovens krav til aktivitet, nasjonalitet og bosted forutsetter at myndighetene kan identifisere den enkelte person om bord på en entydig måte, og knytte vedkommende til opplysninger i offentlige registre. Uten fødselsnummer eller d-nummer ville det ikke være mulig å gjennomføre en pålitelig validering mot Folkeregisteret, ettersom navn alene ikke gir tilstrekkelig sikkerhet for korrekt identifisering. Personer kan ha identisk eller svært likt navn, og navn kan være registrert med ulik tegnsetting i forskjellige sammenhenger. Fødselsnummer eller d-nummer er derfor nødvendig for å oppnå den sikre identifiseringen som formålet krever.

Fødselsnummer er ikke en særlig kategori av personopplysninger etter personvernforordningen artikkel 9, og er heller ikke taushetsbelagt. Norge har likevel valgt å opprettholde en nasjonal særregulering av bruken av fødselsnummer gjennom personopplysningsloven § 12, i tråd med personvernforordningen artikkel 87, som åpner for at medlemsstatene kan fastsette nærmere vilkår for behandling av nasjonale identifikasjonsnumre.

7.4 Prinsipper for behandlingen

Behandlingen av personopplysninger om personer om bord er innrettet etter de grunnleggende prinsippene i personvernforordningen artikkel 5. Opplysningene som innhentes er begrenset til det som er nødvendig for formålet, i tråd med prinsippet om dataminimering, jf. artikkel 5 nr. 1 bokstav c. Det innhentes kun fullt navn og fødselsnummer eller d-nummer, som da kobles mot stillingen om bord og øvrige fartøysopplysninger. Opplysningene vil bli behandlet på en måte som sikrer tilstrekkelig sikkerhet, herunder vern mot uautorisert eller ulovlig behandling og mot utilsiktet tap, ødeleggelse eller skade, jf. artikkel 5 nr. 1 bokstav f.



Som redegjort for i punkt 6.8 følger all kommunikasjon mellom Fiskeridirektoratet og ERS-leverandørene Digitaliseringsdirektoratets anbefalinger med hensyn til sikkerhet og autentisering. Internt i Fiskeridirektoratet vil tilgangen til opplysningene være begrenset til de delene av organisasjonen som har tjenstlig behov, som omtalt i punkt 6.8.

7.5 Den registrertes rettigheter

Personer som rapporteres om bord vil i utgangspunktet ha rettigheter etter personvernforordningen kapittel III, herunder rett til informasjon om behandlingen (artikkel 13 og 14), rett til innsyn i egne personopplysninger (artikkel 15) og rett til retting (artikkel 16). Ettersom opplysningene samles inn for kontrollformål, herunder for å forebygge og avdekke brudd på fiskerilovgivningen og arbeidslivskriminalitet, vil enkelte av den registrertes rettigheter kunne begrenses. Etter personopplysningsloven § 16, jf. personvernforordningen artikkel 23, kan retten til informasjon og innsyn begrenses dersom det er nødvendig og forholdsmessig for å sikre forebygging, etterforskning, avdekking eller rettsforfølging av straffbare forhold, eller iverksetting av strafferettslige sanksjoner. Tilsvarende vil retten til sletting etter artikkel 17 kunne begrenses der oppbevaring er nødvendig for å oppfylle en rettslig forpliktelse, for arkivformål i allmennhetens interesse eller for å fastsette, gjøre gjeldende eller forsvare rettskrav.

7.6 Oppbevaring og sletting

Opplysninger om personer om bord vil bli oppbevart så lenge det er nødvendig for de formålene de er samlet inn for, i tråd med prinsippet om lagringsbegrensning i personvernforordningen artikkel 5 nr. 1 bokstav e. Fiskeridirektoratet vil fastsette nærmere regler for oppbevaringstid og sletting. Data som er sendt inn før regelverket trer i kraft vil bli slettet, både i testmiljøet og produksjonsmiljøet.

7.7 Konsekvenser for personvernet

Rapportering om personer om bord har som formål å gi myndighetene grunnlag for systematisk kontroll med at fiskerilovgivningens krav etterleves, og opplysningene vil kunne inngå i grunnlaget for vedtak med rettsvirkning for den enkelte, eksempelvis ved oppfølging av aktivitetskravet etter deltakerloven § 6. Opplysningene som behandles er begrenset til navn og fødselsnummer eller d-nummer, og utgjør ikke særlige kategorier av personopplysninger.

Fiskeridirektoratet har vurdert hvilke konsekvenser behandlingen har for personvernet til de som rapporteres om bord. Etter Fiskeridirektoratets vurdering er inngrepet i personvernet begrenset. Behandlingen bygger på et allerede eksisterende system for elektronisk rapportering, og innebærer ikke at det etableres nye tekniske løsninger for innsamling av personopplysninger. Opplysningene som skal rapporteres er dessuten opplysninger som arbeidsgiver allerede er i besittelse av, og som i dag benyttes aktivt i rapportering til andre myndigheter, blant annet i mannskapslister etter bemanningsforskriften. Forslaget innebærer dermed ikke at det samles inn nye typer opplysninger, men at opplysninger som allerede foreligger gjøres tilgjengelige for kontrollmyndighetene i et standardisert digitalt format.

Rapporteringen fratar ikke den enkelte noen rettigheter. Den innebærer at eksisterende krav i fiskerilovgivningen kan kontrolleres mer systematisk, men endrer ikke de materielle kravene til den enkelte. Fartøyeier har på forespørsel tilgang til meldinger som er sendt inn om eget



fartøy, jf. ERS-forskriften § 27, noe som gir den registrerte innsyn i hvilke opplysninger som er rapportert.

Samlet sett vurderer Fiskeridirektoratet at behandlingen er nødvendig og forholdsmessig sett opp mot formålet, og at de opplysningene som behandles er begrenset til det som er nødvendig for å oppnå formålet. Gjennomgangen i dette kapittelet utgjør Fiskeridirektoratets vurdering av personvernkonsekvensene ved forslaget.

8 Fiskeridirektoratets vurdering og forslag

8.1 Innledning

På bakgrunn av gjennomgangen i dette høringsnotatet vurderer Fiskeridirektoratet at det bør innføres krav om å rapportere personer om bord som registreres i ERS. Dagens situasjon, der myndighetene i liten grad har tilgang til opplysninger om hvem som befinner seg om bord på norske fiskefartøy, er ikke forenlig med det kontrollansvaret Fiskeridirektoratet er pålagt etter havressursloven og deltakerloven.

Forslaget går ut på å lage et nytt kapittel i ERS-forskriften «Rapportering om personer om bord» med tilhørende bestemmelser. Se vedlegg 1.

8.2 Hjemmelsgrunnlag

Som gjennomgått i kapittel 4, vurderer Fiskeridirektoratet at det foreligger tilstrekkelig hjemmel i havressursloven §§ 36 og 43 til å innføre krav om å rapportere personer om bord. Rapporteringskravet faller innenfor ERS-forskriftens formål, jf. § 1, om kontroll med etterlevelsen av fiskerilovgivningen, herunder deltakerloven. Deling av opplysningene med andre kontrollmyndigheter har rettslig grunnlag i havressursloven § 49 og personopplysningsloven § 12 a.

8.3 Omfang

Kravet foreslås å gjelde alle personer som befinner seg om bord, for alle turer med alle fiske- og fangstfartøy uavhengig av størrelse og uavhengig av turens formål eller aktivitet. En slik avgrensning er i tråd med bemanningsforskriftens krav om mannskapsliste, som allerede gjelder alle fiskefartøy, og sikrer et helhetlig system uten behov for grensedragninger mellom aktiviteter og ulike fartøygrupper.

Det er avgjørende for formålet med forslaget at rapporteringen gjelder alle personer om bord, og at ingen fartøy eller personer unntas. Kontrollen med aktivitetskravet etter deltakerloven forutsetter et fullstendig bilde av hvem som har deltatt i fisket over tid, og ethvert unntak gir hull i datagrunnlaget som gjør systematisk kontroll umulig. At også gjester skal rapporteres, er en forutsetning for at ordningen ikke skal kunne omgås. Dersom gjester unntas fra rapportering og fra kravet om legitimasjon, vil personer som reelt arbeider om bord kunne oppgis som gjester for å unndra seg kontroll. Et slikt hull vil gjøre det mulig å skjule arbeidskraft om bord, og dermed undergrave nettopp den kontrollen med aktivitetskrav og arbeidsforhold som forslaget skal ivareta.

Rapporteringen skal skje på alle turer, uavhengig av om det drives høstingsaktivitet. Bakgrunnen er at kravet om mannskapsliste etter bemanningsforskriften allerede gjelder på enhver tur, uavhengig av aktivitet. Fartøyet fører altså allerede i dag en oversikt over hvem



som er om bord hver gang det forlater havn, og det nye med forslaget er at denne oversikten skal sendes inn elektronisk. Forslaget bygger på samme prinsipp som bemanningsforskriften, slik at rapporteringen i ERS også oppfyller det kravet som allerede gjelder.

En differensiering basert på høstingsaktivitet ville innebære at ansvarshavende om bord måtte forholde seg til ett system og én rutine for turer med høstingsaktivitet, og et annet for turer uten, selv om det er de samme opplysningene som skal registreres. En slik oppdeling ville være vanskelig å forholde seg til, både for næringen som skal etterleve kravet og for myndighetene som skal føre kontroll med det. En ensartet rapporteringsplikt for alle turer gir én felles rutine, og sikrer samtidig at bemanningsforskriftens krav ivaretas gjennom ERS, i tråd med «once only»-prinsippet.

Hensynet til sikkerhet til havs taler også for at alle turer må være rapporteringspliktige. Beredskaps- og redningsmyndighetenes behov for å vite hvem som er om bord gjør seg gjeldende på enhver tur, ikke bare når det drives høstingsaktivitet. En ulykke kan inntreffe på en hvilken som helst tur, og oversikten over personer om bord vil bare være fullstendig og pålitelig dersom rapporteringen gjelder uten unntak. Dersom turer uten høstingsaktivitet var unntatt, ville beredskapsmyndighetene mangle oversikt nettopp på de turene hvor en hendelse like gjerne kan skje.

For fartøy under 8 meter som i dag ikke har ERS, vil forslaget innebære at det må anskaffes et ERS-system for å kunne sende melding om personer om bord. Forslaget innebærer ikke krav om å rapportere høstingsaktivitet for fartøy som i dag ikke har et slikt krav.

8.4 Kategorisering av personer om bord

Personene om bord skal kategoriseres som ansvarshavende om bord, besetning eller gjest. Ansvarshavende om bord er definert i ERS-forskriften. For begrepet «besetning» har Fiskeridirektoratet tatt utgangspunkt i Språkrådets anbefaling, der «besetning» angis som samlebetegnelsen for alle som er ansatt og arbeider om bord på et skip.⁹ Begrepet er kjønnsnøytralt og vurderes som dekkende uavhengig av endringer i sammensetningen av arbeidsstyrken i fiskeriene. Gjest er enhver person om bord som verken er ansvarshavende eller en del av besetningen.

At alle personer om bord skal rapporteres, også gjester, er begrunnet i hensynene gjennomgått i kapittel 2. Særlig hensynet til sikkerhet til havs (punkt 2.3) og forebygging av arbeidslivskriminalitet (punkt 2.4) tilsier at oversikten må være fullstendig. En rapporteringsplikt begrenset til besetningen vil åpne for omgåelse ved at arbeidstakere ulovlig kategoriseres som gjester, samt at ID-sjekk av gjester om bord blir vanskeligere uten et klart regelverk som krever dette.

8.5 Validering

For ansvarshavende om bord og besetning kreves validering av fullt navn og fødselsnummer eller d-nummer mot Folkeregisteret, jf. punkt 6.3. Gjester som ikke har fødselsnummer eller d-nummer skal oppgis med fullt navn, fødselsdato og nasjonalitet.

⁹ [Offiserer og mannskap til sjøs \(felles betegnelse\) - Språkrådet](#)



Melding om personer om bord skal sendes før havneavgang og ha status «OK» for alle oppførte personer før fartøyet kan forlate havn. Meldingsstatus «OK» innebærer kun samsvar med Folkeregisteret, ikke at meldingen er kontrollert opp mot fiskerilovgivningen eller de faktiske forhold. Ansvar for at personene om bord oppfyller gjeldende krav påhviler fortsatt ansvarshavende om bord og rederiet. Dersom det gjøres endringer i hvem som er om bord på havet, skal det sendes ny melding.

For gjester uten fødselsnummer eller d-nummer vil ansvarshavende om bord ikke få returmelding som bekrefter at opplysningene er korrekte. Gjester uten fødselsnummer eller d-nummer vil bli innrapportert som fritekst.

8.6 Krav til legitimasjon

Alle som er oppført som ansvarshavende om bord eller besetning skal kunne identifisere seg med gyldig legitimasjon ved kontroll, uavhengig av alder. Det samme gjelder gjester som har fylt 18 år. For gjester under 18 år stilles det ikke krav om legitimasjon.

Som gjennomgått i punkt 5.4 viser Politihøgskolen og Politiet i sine råd til at dersom førerkort skal tillates som legitimasjon, bør det begrenses til norske statsborgere som innehar norsk førerkort, herunder norsk digitalt førerkort. Fiskeridirektoratet har lagt disse rådene til grunn, og foreslår at utenlandske førerkort ikke godtas uavhengig av innehaverens statsborgerskap, og at førerkort heller ikke godtas som legitimasjon for utenlandske statsborgere.

Fiskeridirektoratet foreslår at norsk førerkort, herunder norsk digitalt førerkort, godtas som legitimasjon for norske statsborgere. Begrunnelsen er at etterlevelsen av kravet i praksis vil avhenge av at det er enkelt å oppfylle. Førerkort er det legitimasjonsdokumentet flest har med seg i det daglige. Norsk førerkort har en vesentlig annen sikkerhetsprofil enn utenlandske førerkort, og det digitale førerkortet er koblet opp mot Folkeregisteret og har en åpent tilgjengelig verifiseringsfunksjon.

For utenlandske statsborgere legges det til grunn at legitimasjon skjer ved pass eller nasjonalt ID-kort. Utenlandske statsborgere plikter uansett å ha slik legitimasjon tilgjengelig under opphold i Norge, jf. grenseloven § 15 annet ledd og utlendingsloven §§ 17 og 121, jf. § 8. Et krav om fremvisning av pass eller nasjonalt ID-kort ved kontroll om bord pålegger dem dermed ikke noe utover det de allerede er forpliktet til.

Den nærmere listen over godkjente legitimasjonsdokumenter fremgår av vedlegg 1.

8.7 Forholdet til bemanningsforskriften

Bemanningsforskriften § 14 og det foreslåtte rapporteringskravet i ERS har noen overlappende formål som er hjemlet i ulikt regelverk under samme departement. Fiskeridirektoratets forslag er utformet slik at rapporteringen i ERS kan ivareta kravene som i dag følger av bemanningsforskriften § 14. Målet er da at ansvarshavende om bord slipper å rapportere de samme opplysningene to ganger, i tråd med «once only»-prinsippet.

Fiskeridirektoratet har vært i dialog med Sjøfartsdirektoratet, som viser til at dagens krav i bemanningsforskriften § 14 ikke stiller krav om format eller innhold utover at den skal vise hvem som til enhver tid har sitt arbeid om bord. Listen skal oppdateres senest i forbindelse



med at skipet går fra havn, og rederiet skal ha en kopi av listen på land. Kravene gjelder alle fiskefartøy uansett størrelse.¹⁰

Det kan være ytterligere krav som gjelder for fiskeflåten, og da særlig de større fartøyene. Forslaget til Fiskeridirektoratet tar bare utgangspunkt i at det også kan dekke dagens krav som følger av bemanningsforskriften § 14 og som gjelder for alle fiskefartøy uansett størrelse.

8.8 Salgslagenes tilgang til opplysningene

Fiskesalgslagene har etter havressursloven § 48 en selvstendig kontrolloppgave, jf. punkt 4.5. Opplysninger om hvem som har vært om bord under fisket vil kunne være relevante for salgslagenes kontrollarbeid, eksempelvis ved at opplysningene ses i sammenheng med at fangsten er lovlig høstet, og kan tillates å bli omsatt og korrekt kvoteavregnet.

8.9 Gjennomførbarhet

Tilbakemeldingene fra flere av ERS-leverandørene viser at rapportering om personer om bord bør kunne implementeres uten vesentlige utviklingskostnader. Flere leverandører har allerede mannskapsregistrering integrert i sine løsninger. Fiskeridirektoratet vurderer at forslaget er gjennomførbart og at leverandørene vil kunne tilby løsningen i god tid før ikrafttredelse.

8.10 Ikrafttredelse og høringsfrist

Fiskeridirektoratet foreslår at kravet trer i kraft 1. juni 2027. Dette gir leverandører, rederier og ansvarshavende om bord tilstrekkelig tid til tilpasning. Leverandørene kan legge til rette for innrapportering i forkant, slik at brukerne kan gjøre seg kjent med løsningen og forhåndsvalidere personer. Alle data, inkludert testdata, som er sendt inn før ikrafttredelse vil bli slettet klokken 00.00 den 1. juni 2027.

Høringsfristen settes til 1. november 2026, og vil gi offentligheten god tid til å komme med eventuelle innspill til Fiskeridirektoratets forslag.

9 Administrative og økonomiske konsekvenser

Forslaget om rapportering om personer om bord gjennom ERS vurderes å ha begrensede administrative og økonomiske konsekvenser for næringen og det offentlige. Plikten til å ha en oppdatert mannskapsliste om bord følger allerede av bemanningsforskriften § 14, og gjelder alle fiskefartøy uavhengig av størrelse. Ansvarshavende om bord utarbeider allerede i dag en oversikt over hvem som er om bord. Det nye med forslaget er at denne oversikten skal sendes inn elektronisk til Fiskeridirektoratet som registreres i ERS.

Opplysningene som skal rapporteres er begrenset til tre elementer: fullt navn, fødselsnummer eller d-nummer, og kategorisering av den enkelte som ansvarshavende om bord, besetning eller gjest. Ved bruk av forhåndsvalidering, som beskrevet i punkt 6.3, kan

¹⁰ ILO 188 konvensjonen om arbeidsvilkår i fiskerisektoren trådte i kraft 16.

november 2017 (Work in fishing Convention, WFC) [konvensjonen-om-arbeidsvilkar-i-fiskerisektoren.pdf](#)



ansvarshavende om bord forberede listen i god tid før avgang. Selve innsendingen vil da bestå av å huke av de personene som er med på den aktuelle turen og trykke «send». Fiskeridirektoratet legger til grunn at dette kan gjennomføres på alt fra få sekunder til noen minutter, og at rapporteringen ikke vil påvirke selve utøvelsen av fisket.

For ERS-leverandørene innebærer forslaget at det må gjøres tilpasninger i deres systemer for å inkludere rapportering om personer om bord. Tilbakemeldingene fra leverandørene tilsier at disse tilpasningene kan gjøres uten vesentlige kostnader, og at flere allerede har mannskapsregistrering som en del av sine løsninger.

For fartøy under 8 meter som i dag ikke har ERS, vil forslaget innebære at det må anskaffes et ERS-system for å kunne sende melding om personer om bord. Forslaget innebærer ikke krav om å rapportere høstingsaktivitet for disse fartøyene. Installasjonskostnadene er i de fleste tilfeller ubetydelige, ettersom mange allerede har tilgang til mobil, nettbrett eller annet utstyr om bord som kan benyttes. Abonnementskostnadene varierer, men koster fra 150 kroner per måned og oppover.

For Fiskeridirektoratet innebærer forslaget at det må forvaltes et nytt datasett med personopplysninger. Den tekniske løsningen for mottak, validering og lagring av opplysningene er allerede utviklet og testet. Driftskostnadene vurderes som begrenset og kan dekkes innenfor gjeldende budsjettammer. Forslaget vil gi Fiskeridirektoratet et vesentlig bedre grunnlag for å utøve sine kontrollopgaver etter havressursloven og deltakerloven, og forventes å gi en mer effektiv ressurskontroll.

Samlet sett vurderer Fiskeridirektoratet at forslaget innebærer en begrenset økning i rapporteringsbyrden for næringen, sett opp mot de betydelige gevinstene for kontroll, sikkerhet, beredskap og dokumentasjon av bærekraftig fiskeri.



Vedlegg 1

Skisse til forskriftsendring i ERS-forskriften

Kapittel <>. Rapportering om personer om bord

§ X Virkeområde for rapportering om personer om bord

Bestemmelsene i dette kapittelet gjelder for alle norske fiske- og fangstfartøy uavhengig av størrelse, aktivitet og hvor de befinner seg.

§ X Melding om personer om bord

Fartøy som nevnt i § X skal før havneavgang sende melding om personer om bord i fartøyet. Melding om personer om bord skal sendes hver gang før fartøyet forlater havn, uavhengig av aktivitet. Melding om personer om bord skal sendes før melding om havneavgang, jf. § 11.

Dersom det gjøres endringer i hvem som er om bord i fartøyet på havet, skal det snarest mulig sendes ny melding om personer om bord.

I melding om personer om bord skal personene kategoriseres som ansvarshavende om bord, besetning eller gjest. Alle personer om bord skal være oppført med fullt navn og fødselsnummer eller d-nummer som samsvarer med Folkeregisteret. Gjester som ikke er registrert i Folkeregisteret med fødselsnummer eller d-nummer skal oppgis med fullt navn, fødselsdato og nasjonalitet.

Melding om personer om bord skal ha status «OK» for alle oppførte personer før fartøyet kan forlate havn. Meldingsstatus «OK» innebærer kun at de oppgitte personopplysningene samsvarer med Folkeregisteret. Meldingsstatus «OK» innebærer ikke at meldingen er kontrollert eller validert opp mot regelverket, annet gjeldende regelverk eller de faktiske forhold.

§ X Krav om legitimasjon

Alle personer om bord skal ha med gyldig legitimasjon og fremvise dette ved kontroll.

Gyldig legitimasjon for fysiske personer er:

- Norsk og utenlandsk pass
- Norsk nasjonalt ID-kort
- Nasjonalt ID-kort utstedt av et EØS-land, jf. utlendingsforskriften vedlegg 4
- Norsk utlendingspass (blått pass)
- Norsk reisebevis for flyktninger (grønt pass)
- Norsk førerkort, herunder norsk digitalt førerkort, for personer som er norske statsborgere. Ved bruk av norsk digitalt førerkort skal personen være innlogget i førerkortappen slik at det kan gjennomføres kontroll av bevegelige objekter, tidspunkt for «sist oppdatert» og mulighet til å få opp et kontrollbilde. Ved skanning av QR-kode for kontroll skal delingen godkjennes

Legitimasjonsdokumentet skal være gyldig. Det vil si at det ikke kan være utgått på dato ved fremleggelsen. Bildet skal være tydelig, slik at det ikke er tvil om at det er riktig person på bildet.



Legitimasjonsdokumentet godtas ikke dersom det er ødelagt, fødselsnummeret/d-nummeret kun vises delvis, bildet er for dårlig, eller nødvendige kontroll- og sikkerhetselementer mangler. Legitimasjonsdokumentet godtas heller ikke dersom opplysningene avviker fra Folkeregisteret eller andre eksterne kilder.

Det er ikke krav om legitimasjon for gjester om bord under 18 år.



Mottakerliste:

Fiskebåt	Røysegata 15	6003	Ålesund
Fiskehav Sa	Postboks 401	4664	Kristiansand S
Hovedredningssentralen	Postboks 1016	8001	Bodø
Kystvakten			
Kystverket	Postboks 1502	6025	Ålesund
Nasjonalt Id-Senter	Postboks 2091 Vika	0125	Oslo
Norges Fiskarlag	Postboks 1233 Torgarden	7462	Trondheim
Norges Kystfiskarlag	Postboks 97	8388	Ramberg
Norges Råfisklag Sa	Postboks 6162 Stakkevollan	9291	Tromsø
Norges Sildesalgslag Sa	Slottsgaten 3	5003	Bergen
Norsk Sjømannsforbund	Postboks 2000 Vika	0125	Oslo
Pelagisk Forening	Slottsgaten 3	5003	Bergen
Politiet			
Politihøgskolen			
Sjøfartsdirektoratet	Postboks 2222 Raglamyr	5509	Haugesund
Sjømat Norge	Postboks 5471 Majorstua	0305	Oslo
Skatteetaten	Postboks 9200 Grønland	0134	Oslo
Sunnmøre Og Romsdal Fiskesalslag Sa	Røysegata 15	6003	Ålesund
Tolletaten	Postboks 2103 Vika	0125	Oslo
Vest-Norges Fiskesalslag Sa	Postboks 83	6701	Måløy
Økokrim	Postboks 2096 Vika	0125	Oslo

Kopi til:

Nærings- Og Fiskeridepartementet	Postboks 8090 Dep	0032	Oslo
----------------------------------	-------------------	------	------



